

Barhaj den 14 okt. 1949.

Käre broder Magnusson. Frid.

Först vill jag omtala vad som blivit gjort angående anslutandet av vår mission till National Christian Council. Omedelbart när jag fick ditt brev i början av september med uppmaning att vi skulle ansluta oss, så skrev jag till doktor Manickam, som är sekr. i N.C.C. När jag for till Nagpur till Pentecostal Fellowships konstituerande möte som vår missions representant, så besökte jag samtidigt doktor Manickam på N.C.C.s högkvarter. Han sade då, att han var just på väg att skriva till mig. Man får inte ansluta sig till N.C.C. utan att först ha anslutit sig till den provinciella Christian Council. Vad vi först måste göra var alltså att ansluta oss till United Provinces Christian Council. På vägen hem från Nagpur uppsökte jag U.P.C.C.s sekr. i Allahabad den 19 sept. Han var mycket vänlig och jag skrev en skriftlig begäran hos honom om medlemskap och han sade att formellt måste det beslutas om att vi ska bli medlemmar i U.P.C.C.s årsmöte den 28 okt. Han sade, att det är inget tvivel om att vi bli mottagna, så därför kan vi räkna oss som medlemmar av U.P.C.C. från den 19 sept. Och när vi är medlemmar av U.P.C.C. så är vi därmed automatiskt medlemmar av N.C.C., ty U.P.C.C. är ansluten till denna. Det kostar 250 Rs. om året att vara ansluten till U.P.C.C. N.C.C. har ett sammanträde vart tredje år och två representanter ur U.P.C.C. väljes till detta, men det är inte mycket hopp att någon från vår mission blir sänd dit, därför att vi tillhöra de små. Nu finns det en direktanslutning till N.C.C. också, sedan vi gått in i U.P.C.C. Denna kostar 500 Rs. om året och då ha vi rättighet att sända en representant till deras vart tredje år återkommande sammanträde. Detta är ju dock inte alls av nöden, ty genom vår anslutning till U.P.C.C. har vi nått vårt mål att av N.C.C. vara ansedd som en erkännad mission.

Så kommer jag till en annan sak. Och detta blir också svar på ditt brev till Gunborg. Det är tyvärr sant, att åtminstone regeringen här i United Provinces håller på med att utfärda en lag att endast läkare och examinerade lärare ska få arbeta som missionärer. Därför har U.P.C.C.s sekreterare kallat en representant från varje mission i denna provins till ett möte i Allahabad och jag reser dit å vår missions vägnar i natt. Jag skall skriva brevet färdigt när jag kommer tillbaka, så att du får veta resultatet av detta. I Nu har jag kommit tillbaka. Gud vare lov, att det inte är så svårt, som dessa alarmerande rykten förmålt. Doktor Manickam från Nagpur var med och han skulle sedan resa direkt till Home Minister i Delhi för vidare förhandlingar. Det är i alla fall növärdigt att vara med i N.C.C. för att kunna få arbeta i Indien. Det var därför som Kallebring och Marta Bjurling blevo nekade visum, att vi då inte var medlemmar där. Nu äro vi medlemmar. U.P.C.C.s styrelse har enhälligt röstat för vårt medlemskap. Jag reser till deras årsmöte den 28 okt. Doktor Manickam tog rännan på Kallebring och Marta Bjurling till Delhi för att hjälpa dem att få visum.

Coonoor den 29 juni 1950.

Käre broder Magnusson. Frid.

Hjärtligt tack för ditt brev av den 16 dennes, som jag fick i går. Jag skyndar mig att skriva till dig nu, dels därför att jag har något viktigt att meddela dig, och dels därför att vi inte vet hur länge, som post kommer att gå. Vi hörde i går över radio, att Förenade Nationerna förklarat Korra Korea krig. Detta kan vara början till ett tredje världskrig, och då blir det värre kanske än under förra världskriget att få posten igenom.

Saken är den, att jag för tre dagar sedan fick ett brev från den regeringens tjänsteman, som har hand om inregisteringen av föreningar. I detta brev är det en förfrågan om vem som äger Missionens egendom. Det är också en anvisning om att om det utländska missions-sällskapet ännu står som ägare, så bör egendomen snarast överlämnas till en sammanslutning av de infödda församlingarna. Så kommer en fråga hur många indier, som styrelsen i en sådan sammanslutning kommer att bestå utav i förhållande till utländska missionärer. Nu har detta kommit, som jag länge fruktat. Av detta förstå vi, att regeringen ej länge till kommer att låta utländsk mission äga egendom i Indien. Nu låter det ju mycket gott att den kan överlämnas på en som ovan nämnts sammanslutning. Det vore inga svårigheter, om våra infödda kristna vore andliga. Frågan om propositionen mellan indier och utlänningar i en kommande styrelse visar, att regeringen kommer att fästa vikt därvid. Antagligen kommer de ej att godkänna en organisation, där icke indierna är i majoritet. Detta innebär, att missionens egendom kommer i händerna på de infödda. Konsekvenserna av detta kan gå så långt, att de beslutar att sätta oss missionärer i ~~na~~ de inföddas hus och placera sig själva i våra bungalows. Nu kan ju frågas, om inte det vore vackert av oss missionärer att ödmjuka oss. Visst är det så, men om nu inte vi tål att bo i sådana hus för klimatets skull. När Du kommer hit, så kommer Du att fullt förstå detta. Nu kanske Du tycker, att jag ser mycket märkt på saken, men den som känner verkliga förhållandet av de inföddas inställning till de vita förstår nog att farhågorna äro befogade. Nu måste vi i det kommande äresmötet besluta om denna organisation. Vi har ju redan förarbetat denna fråga och förslaget om stadgar för denna har ju varit hemma i styrelsen för godkännande. Men här behövs mycken vishet för att icke begå något misstag. Därför ville jag, att ni alla hemma i Sverige kommer ihåg oss alldeles särskilt i förbön den närmaste tiden. Jag har tänkt att utlysa till bönedag här i Indien sista söndagen i juli. Vi kan inte samlas då på en plats för bön, ty de flesta kamraterna är i bergen men vi får var och en på sin plats avskilja så mycken tid för bön som möjligt den dagen. Och jag tror, att det vore bra, om Du satte in ett upprop i M.B. att alla församlingar hemma och då särskilt de som underhåller missionärer härute toge tid för mycken bön för oss härute just den dagen. Så en annan sak. Egentligen borde Du vara härute i vårt årsmöte i okt., när nu en sådan viktig sak måste beslutas. Du kan ju tänka på detta. Jag förstår av ditt brev, att Rehnströms kommer ut igen och detta är jag mycket glad för. Han har en särskild auktoritet över många av våra infödda på grund av sin läraregärning i predikantskolan.

Så angående visumfrågan. Som jag förstår saken så är visum för Kallebrings vägrat för andra gången. Vad Du säger om att det dröjer innan Bylesjö kan komma ut igen är ju fullkomligt riktigt men myndigheterna här tar ingen hänsyn till det. De säger att de begärt tillstånd att komma tillbaka och då kan vi inte släppa in några andra istället.

Gunborg har fått plats på en båt, som går från Bombay den 15 nov. och kommer till Liverpool den 3 dec. Efter ett par tre dagars uppehåll i London tar hon ~~1950~~ hem för att undvika Nordsjön. Hon har så lätt att bli sjösjuk. Hon kommer med Nordexpressen över Dover Ostende.

Martha Bjurling ligger på sjukhus i Landour för sitt magsår, så kom ihåg henne också i förbön. För övrigt är att säga, att det är gott att vara frälst. Gunborg förenar sig med mig i en hjärtlig hälsning. Din broder i Kristus Jesus
William Selwardson